

Natalie Hanssen

STAPT EEN VROUW IN DE AUTO

Hysterische verhalen

© 2021 Natalie Hanssen

© 2021 Ezo Wolf Uitgevers, Sint Pancras

Omslagontwerp: Natalie Hanssen

Vormgeving binnenwerk: Studio L.E.O., Alkmaar

Auteursfoto: Christian B. // Yellows

STAPT EEN VROUW IN DE AUTO

ISBN 9789083144375 | NUR: 301

De hoofdstukken *Oponthoud* en *Bijl* verschenen eerder in *NRC Handelsblad*, waarbij *Bijl* is herschreven.

Gelijkenissen met bestaande personen, of daadwerkelijke voorvallen, berusten soms op toeval. Het verdient aanbeveling de in het boek beschreven handelingen niet zelf thuis uit te proberen, laat staan op de openbare weg.

Niets uit deze uitgave mag openbaar worden gemaakt op welke wijze dan ook, zonder schriftelijke toestemming van de uitgever.

ezowolf.nl

You are not alone

Ik denk dat ik mijn talent uiteindelijk te danken heb aan mijn moeder. Een zekere onverschrokkenheid in het besturen van voertuigen, gecombineerd met een, hoe zal ik het zeggen, tikje onnozelheid. Noem het optimisme. Het heeft natuurlijk iets versletens, vrouwen en auto's, hahaha, maar niet als je de reeks ongelukken, bijna-ongelukken en ronduit merkwaardige gebeurtenissen rond bezit of besturing van auto's naast elkaar ziet.

Om onverklaarbare reden levert dit talent mij ook fans op. Voor hen heb ik mijn autoverhalen achter elkaar gezet en aan hen draag ik deze bundel op.

Maar ook aan al die mensen die altijd met mij meeleven, mijn verhalen aan elkaar doorvertellen, of die regelmatig op de achterbank zaten en welwillend meekeken bij het van baan wisselen. Tot slot, en in de eerste plaats, draag ik dit boek op aan al mijn collega-rampchauffeurs - niet noodzakelijk vrouwen, laat dat duidelijk zijn. Die het ook wel anders zouden willen, maar net als ik een stukje inzicht missen. *You are not alone.*

1. De rijstijl van mijn moeder

Mijn moeder kon, als ze goed rechtop zat, net over het stuur kijken van de Chevrolet Bel Air die mijn ouders destijds in hun bezit hadden. Richting aangeven deed ze graag en vaak, ook als het nog lang geen tijd was om in te voegen. 'Dan weten ze vast dat ik eraan kom.'

Ik was een twaalfjarige puber toen ik vanuit het raam van ons huis toekeek toen ze per ongeluk over een kinderfietsje van de burens reed. Ze moet een hindernis gevoeld hebben op links, maar scheurde gewoon de straat uit. In de uitlaatgassen kon je nog net zien hoe ze nog even nuffig over

haar schouder keek, naar de burens die haar met open mond nastaarden.

Mijn moeder was niet erg gehecht aan auto's, hoewel ze het Amerikaanse slagschip 'heerlijk' vond rijden. Mijn vader vertelde dat mijn moeder eens naast hem in de auto zat en zei: 'Hé, dit lampje hier in de deur ken ik helemaal niet.' 'Nee,' zei mijn vader, 'we rijden al een week in een nieuwe auto. Hij heeft trouwens ook een andere kleur dan de vorige.'

Twintig jaar later, ik was inmiddels 32, kocht ik zelf mijn eerste auto. Een Citroën AX waarmee het slecht afliep. Ik had hem precies twee weken toen hij *total loss* naar de sloop werd vervoerd. Niemand was daar verbaasd over, omdat mijn gebrek aan rijvaardigheid, gecombineerd met een overvloed aan zelfoverschatting, graag en vaak besproken werd.

Wie mij liet rijden, zorgde dat ik me niet druk hoefde te maken over andere auto's. Ik had steevast iemand achterin zitten, die mij assisteerde bij het van baan wisselen zodat ik niet per ongeluk nóg eens van baan wisselde terwijl ik over mijn schouder keek. Die mensen achterin heb ik niet vaak meer. Toch wissel ik nog regelmatig van baan, doorgaans met prima resultaat. Ik denk dat het geholpen heeft, die jongens achterin. Maar het kan ook dat ik ongemerkt mijn moeders rijstijl over heb genomen.

2. Bumper

Voor de reeks Alfa's was er de Citroën AX, waarmee het zoals gezegd dramatisch afliep.

Dat ik die avond in de kroeg vroeg 'Ben ik dronken genoeg om te rijden?', kunnen we gerust als een voorteken beschouwen. Ik was natuurlijk van plan te gaan lopen, maar het liep gewoon anders. Ik denk graag dat het door Henk kwam. Na te hebben bevestigd dat ik waarschijnlijk wel dronken genoeg was, had hij op mijn aanbod hem naar Den Haag te rijden gezegd: 'Weet je wat? Den Haag hoeft niet. Zet me maar effe af bij Rotterdam Centraal.'

Achter in de gloednieuwe tweedehands AX lag